

NUMĂR GRILĂ: 1

Facultatea de Drept
SIMULARE EXAMEN DE LICENȚĂ - 5 mai 2023 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Consimțământul este:

- a) o condiție de formă, esențială, de validitate și generală a actului juridic civil;
- b) o condiție de formă, esențială, de eficacitate și generală a actului juridic civil;
- c) o condiție de fond, esențială, de validitate și generală a actului juridic civil.

2. Dreptul la acțiune în repararea pagubei cauzate printr-o faptă ilicită:

- a) începe să curgă de la data la care păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba cât și pe cel care răspunde de ea;
- b) începe să curgă doar de la data la care s-a cauzat paguba;
- c) începe să curgă de la data la care păgubitul a cunoscut pe cel ce a cauzat paguba.

3. Reprezintă un caz de suspendare a cursului prescripției extinctive:

- a) între soți, cât timp încheie o convenție matrimonială;
- b) cât timp minorul lipsit de capacitate de exercițiu este lipsit de ocrotire părintească dar îi este instituită tutela, dar nu este constituit consiliu de familie;
- c) cât timp existența datoriei sau exigibilitatea ei este ascunsă în mod deliberat creditorului de către debitor acestuia.

4. Atât nulitatea cât și clauzele considerate nescrise prezintă următoarele asemănări:

- a) dreptul la acțiune este imprescriptibil;
- b) atât nulitatea parțială, cât și clauzele considerate de lege ca nescrise sunt mijloace de salvare a contractului;
- c) nulitatea relativă și clauza considerată nescrisă pot fi confirmate.

5. În situația unui act juridic afectat de o condiție rezolutorie, acțiunea în executarea unei obligații de a da, va curge din momentul în care:

- a) obligația este exigibilă;
- b) condiția s-a îndeplinit;
- c) s-a realizat acordul de voință și actul a fost valabil încheiat.

6. Ultraactivitatea legii civile:

- a) Reprezintă o aplicare a principiului aplicării imediate a legii civile noi;
- b) Se aplică în privința prescripțiilor, decăderilor și uzucapiunilor începute sub legea veche și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi;
- c) Constituie o excepție de la principiul neretroactivității legii civile.

7. Reprezintă excepție de la principiul irevocabilității actului juridic:

- a) încetarea contractului de depozit la cererea deponentului;
- b) teoria impreviziunii;
- c) revocarea donației între logodnici până la momentul încheierii căsătoriei.

8. În materia condiției ca modalitate a actului juridic civil este adevărat că:

- a) aceasta se consideră îndeplinită atunci când debitorul, obligat sub condiție, a împiedicat îndeplinirea ei;
- b) acesta se consideră îndeplinită dacă partea interesată de îndeplinirea condiției determină, cu rea-credință, realizarea evenimentului;
- c) plata anticipată făcută de debitor sub condiție suspensivă poate fi solicitată și după realizarea condiției.

9. În situație restituirii prestațiilor ca efect al anulării actului juridic:

- a) cheltuielile restituirii sunt suportate de părți indiferent de buna sau reaua credință a acestora;
- b) dacă bunul a pierit în întregime, iar cel obligat de restituire este de rea-credință, acesta va trebui să plătească la valoarea cea mai mică;
- c) dacă cel obligat la restituire a fost de bună credință poate păstra fructele produse de bunul supus restituirii.

10. Constituie incapacitate relativă:

- a) Cu caracter de pedeapsă penală, nedemnităta succesorală;
- b) Cu caracter de sancțiune, faptul că minorul nu poate dispune de bunurile sale prin liberalități;
- c) De a cumpăra, cazul mandatarilor în privința bunurilor pe care sunt însărcinați să le vândă.

11. Dreptul la acțiune în caz de anularea actului juridic:

- a) în cazul dolului curge din ziua în care a fost descoperit dar nu mai mult de 18 luni din ziua încheierii actului juridic;
- b) în cazul violenței morale din ziua în care aceasta a încetat;
- c) în cazul de erorii curge din ziua în care a fost descoperită deoarece este un moment subiectiv.

12. Întreruperea cursului prescripției extinctive intervine în cazul:

- a) recunoașterii datoriei de către debitor înainte de împlinirea termenului de prescripție extinctivă;
- b) introducerii reclamației administrative prealabile;
- c) în care instanța necompetentă respinge cererea de chemare în judecată ca nefiind de competența instanțelor române.

13. Prescripția extinctivă începe să curgă:

- a) de la data nașterii dreptului la acțiune;
- b) de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau după împrejurări trebuia să cunoască nașterea lui;
- c) de la data la care soții își schimbă domiciliul comun.

14. În situația anulării unui act juridic pentru eroare prescripția dreptului la acțiune începe să curgă de la data:

- a) descoperirii erorii dacă nu s-au împlinit 18 luni de la momentul încheierii actului juridic;
- b) descoperirii erorii în termenul general de prescripție de 3 ani;
- c) la care titularul dreptului la acțiune nu se mai află în stare de eroare.

15. Fructele bunului comun însușite de un coproprietar:

- a) pot fi supuse partajului oricând, dacă sunt naturale sau industriale, pot fi identificate și continuă să existe în patrimoniul coproprietarului
- b) dacă sunt fructe civile, ceilalți coproprietari pot reclama restituirea lor proporțional cu cotele lor părți, cererea fiind imprescriptibilă extinctiv ca și cererea de partaj a bunului frugifer
- c) indiferent de natura lor, se cuvin acestuia, întrucât a suportat singur cheltuielile producerii sau culegerii lor

16. În materia servituților convenționale:

- a) în lipsă de prevedere contrară, proprietarul fondului aservit este ținut să ia toate măsurile și să suporte toate cheltuielile pentru conservarea servituții
- b) proprietarul fondului aservit nu va putea strămuta exercitarea servituții într-un alt loc, fără un motiv legitim și serios ori cu agravarea exercitării dreptului pentru proprietarul fondului dominant
- c) în cazul în care cheltuielile pentru întreținerea și conservarea servituții revin proprietarului fondului aservit, acesta nu se va putea exonera de plata lor, renunțând la dreptul de proprietate asupra părții din fondul aservit necesară exercitării servituții în favoarea proprietarului fondului dominant

17. Dacă, la data executării obligației de a preda un bun individual determinat, debitorul nu este titularul dreptului ce trebuia transmis ori cedat:

- a) obligația de stinge
- b) debitorul rămâne obligat să procure și să transmită creditorului dreptul de proprietate asupra bunului
- c) debitorul nu răspunde pentru prejudiciile cauzate creditorului, obligația asumată nefiind una de rezultat

18. În urma unui incendiu spontan izbucnit la locuința sa, X a chemat pompierii, care, pentru a izola focarul de incendiu, au distrus în proporție de 25% locuința vecinului Y. Acesta din urmă l-a chemat în judecată pe X, pentru a fi obligat la despăgubiri în sumă de 70.000 lei, reprezentând paguba suferită, care este de două ori mai mare decât valoarea protejată prin stingerea incendiului pentru locuința pârâtului, având în vedere calitatea materialelor integrate în locuința parțial distrusă a reclamantului. Pârâtul s-a apărat și a cerut respingerea acțiunii, pretinzând că a acționat în stare de necesitate. Instanța:

- a) va admite acțiunea așa cum a fost formulată
- b) va respinge acțiunea
- c) va admite în parte acțiunea numai în limita îmbogățirii pârâtului

19. Acțiunea posesorie:

- a) este o acțiune în constatare negativă
- b) apără starea de fapt a posesiei, fără a pune în discuție însuși dreptul asupra lucrului
- c) este o acțiune petitorie

20. A a constituit în favoarea lui B un drept de uzufruct asupra unui imobil construcție pentru o durată de șapte ani. După un an de la constituirea uzufructului, B a cedat dreptul său lui C fără acordul lui A, iar C a închiriat imobilul către D pentru o perioadă egală cu cea rămasă până la împlinirea termenului uzufructului. După trecerea a trei ani de la data constituirii uzufructului, B a decedat. În raport de această situație:

- a) dacă cesiunea uzufructului a fost înscrisă în cartea funciară și notificată lui A anterior decesului lui B, dreptul de uzufruct va continua până la împlinirea termenului pentru care fusese constituit
- b) D va putea cere respectarea contractului de locațiune până la împlinirea termenului pentru care fusese încheiat, dacă locațiunea a fost înscrisă în cartea funciară
- c) C nu va putea pretinde lui A despăgubiri pentru îmbunătățirile aduse imobilului, chiar dacă acestea au determinat sporirea valorii construcției

21. Acțiunea în revendicare:

- a) poate fi introdusă de către un singur coproprietar, situație în care pârâtul poate cere instanței introducerea în cauză a celorlalți coproprietari în calitate de reclamânți
- b) dacă va fi admisă, nu se poate dispune obligarea pârâtului la plata de despăgubiri dacă bunul a pierit din culpa sa
- c) este imprescriptibilă în toate cazurile

22. Care dintre enunțurile de mai jos este corect:

- a) gestiunea de afaceri dă dreptul numai la restituirea cheltuielilor necesare, dacă este continuată de gerantul care cunoaște împotrivirea titularului afacerii
- b) îmbogățirea fără justă cauză poate rezulta dintr-un act îndeplinit de cel păgubit cu intenția de a gratifica
- c) restituirea plății nedatorate poate fi dispusă dacă acela care a primit-o cu bună-credință a renunțat la garanțiile creanței

23. În materia simulației:

- a) actul secret poate fi invocat de succesorii cu titlu particular ai părților față de terți de bună-credință care au dobândit drepturi de la achizitorul aparent
- b) actul secret produce efecte între părți, chiar dacă el nu îndeplinește condițiile de fond cerute de lege pentru încheierea sa valabilă
- c) creditorii înstrăinătorului aparent sunt preferați creditorilor dobânditorului aparent, dacă creanța primilor este anterioară actului secret

24. Care dintre enunțurile de mai jos este corect:

- a) novația prin înlocuirea debitorului inițial nu poate opera fără consimțământul acestuia
- b) preluarea datoriei convenită cu debitorul își produce efectele numai dacă creditorul își dă acordul
- c) subrogația consimțită de creditor operează numai cu consimțământul debitorului

25. Modurile de efectuare a partajului sunt:

- a) prin dezmembrare, prin expropriere, prin vânzarea bunului către un terț
- b) în natură, prin atribuire, prin vânzarea bunului
- c) prin comasare, prin expropriere, prin atribuire

26. X cesează lui Y creanța sa față de Z, reprezentând prețul vânzării către acesta din urmă a unui bun individual determinat. Cesiunea este comunicată lui Z, odată cu acțiunea prin care se solicită obligarea sa la plata prețului către Y. Prin raportare la situația de fapt:

- a) dacă efectuează plata până la primul termen de judecată, Z va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, chiar dacă nu a fost pus în întârziere anterior chemării în judecată
- b) Z nu va putea invoca față de Y faptul că bunul pierise în întregime înainte de încheierea vânzării
- c) Z va putea opune lui Y compensația pe care o putea invoca față de X

27. Nu va fi considerat testament acel act juridic care

- a) nu conține dispoziții cu privire la decesul unei persoane;
- b) nu conține dispoziții patrimoniale cu privire la decesul unei persoane;
- c) nu conține niciun legat;

28. În materia contractului de întreținere, debitorul întreținerii:

- a) datorează creditorului prestații stabilite în mod echitabil ținându-se seama de valoarea capitalului și de condiția socială anterioară a creditorului;
- b) trebuie să achite creditorului întreținerii prestații stabilite în mod echitabil ținându-se seama de valoarea capitalului și de condiția socială anterioară a debitorului;
- c) nu poate cere desființarea contractului;

29. Contractul de vânzare de drepturi litigioase poate fi:

- a) un contract consensual, cu titlu gratuit;
- b) un contract aleatoriu, cu titlu oneros;
- c) un contract solemn, consensual;

30. La moștenirea unui defunct vin soția supraviețuitoare, doi frați buni, un frate consangvin și doi frați uterini. Moștenirea se împarte astfel:

- a) soția primește $\frac{1}{3}$, frații buni primesc fiecare câte $\frac{7}{48}$, frații uterini primesc fiecare câte $\frac{1}{16}$ iar fratele patern primește $\frac{1}{12}$;
- b) soția primește $\frac{1}{2}$ și fiecare dintre frați primesc câte $\frac{1}{10}$;
- c) soția primește $\frac{1}{2}$, frații buni primesc fiecare câte $\frac{7}{48}$, frații uterini primesc fiecare câte $\frac{1}{16}$ iar fratele patern primește $\frac{1}{12}$;

31. În materia mandatului cu reprezentare, reprezentarea presupune:

- a) că reprezentantul exercită drepturile reprezentatului;
- b) că reprezentatul exercită drepturile reprezentantului;
- c) că reprezentatul acționează pe seama reprezentantului;

32. Dacă un moștenitor legal a fost instituit legatar universal:

- a) acesta va putea opta diferit în ambele sale calități;
- b) acesta nu va putea opta decât în calitate de moștenitor legal;
- c) acesta nu va putea opta decât în calitate de legatar;

33. Vânzarea unei succesiuni:

- a) este prohibită deoarece este considerată un pact al unei succesiuni viitoare;
- b) este valabil încheiată doar după data deschiderii succesiunii;
- c) cuprinde întotdeauna și amintirile de familie;

34. În materia contractului de mandat:

- a) mandantul care revocă mandatul rămâne ținut să își execute obligațiile față de mandatar;
- b) mandantul nu este obligat să acopere prejudiciile suferite de mandatar din cauza revocării nejustificate ori intempestive;
- c) mandantul care revocă mandatul nu rămâne ținut să își execute obligațiile față de mandatar;

35. Dreptul de opțiune succesorală:

- a) se naște direct în patrimoniul succesibililor odată cu momentul în care ei pot exercita dreptul de opțiune, fiind un drept propriu al acestora;
- b) se transmite de la defunct la succesorii săi, făcând parte din patrimoniul succesoral;
- c) este un drept propriu al succesibililor care se naște direct în patrimoniul acestora la momentul deschiderii moștenirii;

36. Principiul împărțirii egale a moștenirii între rudele de grad egal:

- a) se aplică ori de câte ori vin la moștenire frați buni sau nepoți de la frații buni în nume propriu;
- b) se aplică ori de câte ori moștenirea se împarte între frați care vin la moștenire ca urmare a reprezentării;
- c) se aplică ori de câte ori moștenirea se împarte mai întâi pe linii și apoi pe tulpini;

37. La vânzarea după mostră sau model:

- a) proprietatea se strămută la momentul încercării bunului;
- b) proprietatea se transmite la momentul predării bunului;
- c) transferul proprietății operează de drept din momentul încheierii contractului;

38. În materia contractului de donație:

- a) se admite că, după moartea donatorului, nulitatea donației pentru nerespectarea condiției formei autentice poate fi acoperită chiar dacă sunt prejudiciate drepturile terților;
- b) se admite că, după moartea donatorului, nulitatea donației pentru nerespectarea condiției de formă poate fi acoperită de către moștenitorii universali sau cu titlu universal ai dispunătorului;
- c) nerespectarea formei solemne atrage anularea donației pentru vicii de formă;

39. A.B. introduce la Judecătoria Iași o cerere de chemare în judecată prin care solicită, în contradictoriu cu C.D., realizarea partajului bunurilor rămase de pe urma defunctului E.F. La ultimul termen de judecată din data de 05.05.2023 părțile au termen în cunoștință, însă niciuna nu este prezentă. Având în vedere că reclamantul A.B. solicitase, prin cererea de chemare în judecată, judecata în lipsă, instanța declară închise dezbaterile asupra fondului cauzei și dispune amânarea pronunțării pentru data de 12.05.2023. La data de 10.05.2023, A.B. depune la dosarul cauzei concluzii scrise, însoțite de dovada cheltuielilor de judecată pe care le solicitase prin cererea introductivă. În această situație, cu privire la cererea de acordare a cheltuielilor de judecată, instanța va proceda în felul următor:

- a) instanța nu va lua în seamă înscrisurile depuse de A.B. odată cu concluziile scrise și, prin urmare, va respinge ca neîntemeiată cererea de obligare a lui C.D. la plata cheltuielilor de judecată;
- b) instanța va lăsa nesoluționat capătul de cerere referitor la cheltuielile de judecată, iar A.B. va avea posibilitatea să le solicite prin formularea unei cereri de completare a hotărârii, în termenul prevăzute de lege pentru formularea apelului împotriva sentinței;
- c) instanța va dispune repunerea cauzei pe rol, cu citarea părților, pentru ca înscrisurile depuse de A.B. odată cu concluziile scrise să fie comunicate lui C.D.

40. Intervine sancțiunea decăderii:

- a) în cazul în care pârâtul invocă la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii în fața primei instanțe excepția necompetenței materiale a instanței sesizate cu cererea de chemare în judecată;
- b) în cazul în care actul de procedură a fost transmis prin fax în ultima zi a termenului prevăzut de lege pentru îndeplinirea acestuia, după ora la care activitatea încetează la instanță;
- c) în cazul în care pârâtul, care nu a depus întâmpinare într-un litigiu supus regulilor de procedură de drept comun, invocă la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate și pot pune concluzii, excepția necompetenței teritoriale de ordine privată.

41. F.L. introduce la Judecătoria Iași o cerere de chemare în judecată prin care solicită obligarea pârâtului I.M. în a-i lăsa în deplină proprietate și liniștită posesie o suprafață de 534 mp teren, situată în intravilanul mun. Iași (acțiune în revendicare imobiliară). În această situație:

- a) dacă I.M. formulează o cerere de strămutarea a cauzei pe motivul de bănuială legitimă determinată de faptul că F.L. este judecător la Tribunalul Vaslui, aceasta este de competența Curții de Apel Iași;
- b) Judecătoria Iași se va declara competentă să soluționeze cauza, indiferent de valoarea bunului imobil;
- c) Judecătoria Iași este competentă exclusiv să soluționeze cauza, dacă terenul revendicat are valoare impozabilă, iar aceasta este mai mică sau egală cu 200.000 lei.

42. Cu privire la executarea provizorie:

- a) sentința este executorie de drept în toate în cazurile în care reclamantului i-au fost acordate despăgubiri în caz de moarte sau vătămare a integrității corporale ori sănătății;
- b) executarea provizorie judecătorească poate fi solicitată numai în scris de reclamant, înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului în fața primei instanțe;
- c) pârâtul poate obține încuviințarea de către instanța de apel a suspendării executării provizorii numai cu plata unei cauțiuni, stabilită de instanță în condițiile prevăzute de lege.

43. Legea nu deschide nicio cale de atac:

- a) împotriva încheierii prin care a fost admisă sau respinsă cererea de recuzare;
- b) împotriva sentinței prin care a fost admisă excepția necompetenței teritoriale de ordine privată, invocată de pârât prin întâmpinare;
- c) împotriva încheierii prin care a fost admisă în principiu cererea de intervenție voluntară principală formulată în primă instanță.

44. Formularea unei cereri de intervenție voluntară principală:

- a) poate conduce la scoaterea din proces a pârâtului, dacă intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății prin cererea principală;
- b) fiind o cerere incidentală, este inadmisibilă formularea acesteia direct în fața instanței de apel, în toate cazurile;
- c) presupune respectarea condițiilor de formă ale cererii de chemare în judecată, indiferent dacă intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății ori un drept strâns legat de acesta.

45. Se suspendă de drept:

- a) judecata cauzei, în cazul în care pe parcursul deliberării judecătorul este suspendat din funcție;
- b) termenul de perimare, în toate cazurile în care, după ce acesta a început să curgă, intervine decesul uneia dintre părți, suspendarea operând timp de o lună;
- c) judecata cauzei, în cazul în care instanța formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, urmând ca, după pronunțarea hotărârii de către aceasta, judecata cauzei să fie reluată din oficiu.

46. Cu privire la reprezentarea convențională a părților în proces:

- a) mandatarul cu procură generală poate reprezenta în judecată pe mandant, numai dacă acest drept i-a fost dat anume, chiar dacă mandatul este dat unui prepus;
- b) reprezentantul convențional al părții persoană juridică poate fi doar avocat sau consilier juridic, care va face dovada calității sale prin înscris autenticat de notarul public;
- c) renunțarea la mandat sau revocarea acestuia nu poate fi opusă celeilalte părți decât de la comunicare, cu excepția cazului în care a fost făcută în ședința de judecată și în prezența ei.

47. Completarea hotărârii:

- a) spre deosebire de lămurire hotărârii, poate privi doar dispozitivul acesteia;
- b) spre deosebire atât de îndreptarea hotărârii, cât și de lămurirea hotărârii, trebuie formulată în termenul prevăzut de lege pentru declararea apelului, în cazul în care privește o sentință care, potrivit legii, este susceptibilă de apel;
- c) trebuie formulată în termenul prevăzut de lege pentru declararea recursului, în cazul în care privește o hotărâre a instanței de apel, indiferent dacă aceasta este, potrivit legii, atacabilă cu apel sau definitivă.

48. Cu privire la hotărârea judecătorească:

- a) comunicarea acesteia poate fi realizată prin punerea soluției la dispoziția părților, de către grefa instanței;
- b) poartă denumirea de decizie, în toate cazurile în care prin aceasta se soluționează o cale de atac;
- c) dacă președintele completului este împiedicat să semneze hotărârea, aceasta va fi semnată de președintele instanței, cu indicarea cauzei care a determinat împiedicarea.

49. Cu privire la incompatibilitatea judecătorilor în procesul civil:

- a) judecătorul va putea declara că se abține numai în temeiul unui motiv de incompatibilitate de ordine publică;
- b) incompatibilitatea este de ordine publică ori de câte ori judecătorul și-a exprimat anterior părerea cu privire la soluție în cauza pe care a fost desemnat să o judece;
- c) cererea de recuzare este inadmisibilă în cazul în care este îndreptată împotriva aceluiași judecător, pentru aceleași motive de incompatibilitate pentru care a fost formulată anterior și respinsă o altă cerere de recuzare.

50. Spre deosebire de renunțarea la judecată, renunțarea la dreptul subiectiv pretins:

- a) dacă are loc în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, hotărârea poate fi atacată cu recurs, care este de competența completului de 5 judecători;
- b) dacă intervine în fața Curții de Apel, hotărârea poate fi atacată cu recurs, care este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- c) dacă este făcută prin mandatar, acesta trebuie să fie împuternicit prin procură specială.

51. În Partea generală a Codului penal român actual se prevede expres că:

- a) nicio pedeapsă nu poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor generale ale acesteia;
- b) pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, se suspendă și executarea pedepselor accesorii;
- c) pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului.

52. Instigare și complicitatea – acte de participație penală, cunosc următoarele forme comune:

- a) instigare / complicitate proprie, respectiv instigare / complicitate improprie;
- b) instigare / complicitate morală, respectiv instigare / complicitate materială;
- c) instigare / complicitate anterioară, respectiv instigare / complicitate posteroară.

53. Sub aspectul naturii juridice:

- a) scuza provocării reprezintă o cauză generală de atenuare a răspunderii penale, cu valoare de circumstanță atenuantă judiciară de ordin personal;
- b) suspendarea executării pedepsei sub supraveghere reprezintă un mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei aplicate prin hotărâre de condamnare a inculpatului;
- c) indiferent de forma pe care o îmbracă (antecondamnatorie sau postcondamnatorie), grațierea constituie o cauză care înlătură consecințele condamnării.

54. Spre deosebire de grațierea individuală:

- a) care poate fi acordată de către Parlament, grațierea colectivă poate fi acordată prin decret al Președintelui României;
- b) care produce efecte asupra măsurilor educative privative de libertate, amnistia postcondamnatorie nu produce efecte asupra acestora;
- c) care se acordă necondiționat, grațierea colectivă poate fi acordată și condiționat.

55. Atât în cazul renunțării la aplicarea pedepsei, cât și în cazul amânării aplicării pedepsei:

- a) nu se produc efecte asupra executării măsurilor de siguranță (se exceptează confiscarea extinsă) și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea instanței;
- b) aceste măsuri de individualizare a executării pedepsei stabilite prezintă un caracter facultativ (sunt lăsate la aprecierea instanței de judecată);
- c) legea prevede atât sancțiunea revocării (care poate fi obligatorie sau facultativă), cât și remedii procesual al anulării obligatorii.

56. Nu este adevărat că:

- a) pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării unor drepturi, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei privative de libertate;
- b) atunci când persoana condamnată, cu rea-credință, nu execută pedeapsa amenzii, în tot sau în parte, numărul zilelor-amendă neexecutate se poate înlocui cu un număr corespunzător de zile cu închisoare;
- c) degradarea militară poate fi aplicată condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea de cel puțin 5 ani și de cel mult 10 ani.

57. O infracțiune complexă – în formă/variantă agravată:

- a) reprezintă o formă de manifestare a unității legale de infracțiune, fără a semnifica o cauză (circumstanță) generală de agravare facultativă a pedepsei;
- b) nu beneficiază de o definiție legală, spre deosebire de cazul infracțiunii complexe – forma tip/pe conținut de bază, definită expres de legiuitorul Codului penal;
- c) ca infracțiune – fapt consumat, se poate comite cu forma de vinovăție a intenției sau a intenției depășite (praeterintenției), culpa fiind exclusă.

58. Este adevărat că:

- a) nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârșită ca urmare a necunoașterii sau cunoașterii greșite a caracterului ilicit al acesteia din cauza unei împrejurări care nu putea fi în niciun fel evitată;
- b) determinarea, din culpă, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăție, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune;
- c) infracțiunea este continuă când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și împotriva aceluiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

59. Coautoratul nu este posibil, în nicio situație, în cazul unei infracțiuni:

- a) caracterizate de o pluralitate constituită de infractori;
- b) de obicei (din obișnuință);
- c) comise cu intenție depășită.

60. Spre deosebire de:

- a) caracterul absolut al prezumției înscrise în cazul legitimei apărări, legea consacră o prezumție relativă în materia stării de necesitate;
- b) tentativa neidonee (nepedepsibilă), tentativa idonee (pedepsibilă) reprezintă o formă atipică (imperfectă) a infracțiunii;
- c) reglementarea coautoratului propriu (intenționat și culpos), coautoratul impropriu nu beneficiază de prevederi exprese în Codul penal.

61. Dacă prin infracțiunea săvârșită s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial, iar pedeapsa prevăzută de lege este numai amenda ori instanța optează pentru aplicarea acestei pedepse:

- a) limitele speciale ale zilelor-amendă se pot majora cu o treime;
- b) limitele speciale ale zilelor-amenda se majorează cu o treime;
- c) maximul special al pedepsei prevăzute de lege se poate majora cu o treime.

62. Este adevărat că:

- a) luarea măsurilor de siguranță nu este exclusă în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere (cu excepția confiscării extinse);
- b) amnistia (ante sau postcondamnatorie) produce efecte asupra măsurilor educative (neprivative sau privative de libertate);
- c) aplicarea pedepsei accesorii pe lângă pedeapsa detențiunii pe viață depinde de aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi.

63. Nu este adevărat că:

- a) orice infracțiune complexă este susceptibilă de comitere în mod continuat;
- b) este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârșită în stare de necesitate;
- c) tentativa este posibilă în cazul unor infracțiuni (intenționate) comisive prin omisiune.

64. Sub aspectul naturii juridice:

- a) împiedicarea săvârșirii infracțiunii este o cauză generală de excludere a infracțiunii (în forma tipică sau atipică);
- b) starea de minoritate a făptuitorului nu reprezintă o cauză (circumstanță) generală de atenuare a răspunderii penale;
- c) cazul fortuit semnifică o cauză generală de neimputabilitate, al cărei efect nu se extinde și asupra participanților.

65. Legiuitorul Codului penal român adoptă sistemul diversificării legale de pedeapsă în cazul:

- a) participației penale proprii (intenționate);
- b) participației penale impropriei (în modalitatea intenție - lipsă de vinovăție);
- c) tentativei incriminate (regula în materie).

66. Se subsumează cauzelor generale de agravare a răspunderii penale/pedepsei:

- a) infracțiunea continuă (cu efect de agravare facultativă a pedepsei) și săvârșirea unei infracțiuni în scopul obținerii unui folos patrimonial (cu efect de agravare facultativă a pedepsei);
- b) circumstanțele generale agravante legale (cu efect de agravare facultativă a pedepsei) și recidiva (cu efect de agravare obligatorie a pedepsei);
- c) infracțiunea continuată (cu efect de agravare facultativă a pedepsei) și circumstanțele generale agravante legale sau judiciare (cu efect de agravare facultativă a pedepsei).

67. În jurisprudența națională obligatorie s-a statuat că:

- a) aplicarea pedepselor accesorii constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d)-o) din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară, este posibilă și în cazul dispunerii unei soluții de condamnare la pedeapsa amenzii;
- b) în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii;
- c) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 91 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul penal, când pedeapsa amenzii se adaugă pedepsei închisorii, dacă executarea pedepsei a fost suspendată sub supraveghere, soluția privește atât pedeapsa închisorii, cât și amenda penală.

68. Intenția depășită:

- a) este o formă mixtă de vinovăție, încetățenită în doctrina de specialitate sub denumirea de praeterintenție;
- b) nu este o modalitate normativă a intenției, ci a culpei deoarece rezultatul mai grav se datorează acesteia din urmă;
- c) caracterizează din punct de vedere subiectiv orice faptă cu manifestare sub forma unei infracțiuni progresive.

69. Infracțiunea de violarea de domiciliu:

- a) se consumă în momentul în care făptuitorul părăsește domiciliul în care a pătruns fără drept;
- b) se reține în situația în care făptuitorul pătrunde fără drept în rulota în care persoana vătămata își desfășura viața privată;
- c) are incriminată tentativa.

70. X a constrâns fizic și moral victima să se arunce de la etajul 4 al unui bloc de locuințe. Victima a fost transportată la spital și urmarea intervenției prompte și profesioniste a medicilor a supraviețuit. Potrivit raportului de expertiză medico-legală, victima a suferit leziuni traumatice care i-au pus în primejdie viața și care au necesitat pentru vindecare un număr de 53-55 zile de îngrijiri medicale. Fapta lui X, constituie:

- a) infracțiunea de determinare sau înlesnirea sinuciderii, varianta atenuată prevăzută la art. 191 alin. (4) Cod penal (care a avut ca urmare încercarea de sinucidere);
- b) infracțiunea de vătămare corporală, varianta prevăzută la art. 194 alin. (1) lit.e) Cod penal;
- c) tentativă la infracțiunea de omor.

71. La infracțiunea de hărțuire sexuală:

- a) coautoratul nu este posibil;
- b) tentativa este posibilă, însă nu este incriminată;
- c) subiectul activ poate fi într-o situație de autoritate sau superioritate asupra subiectului pasiv.

72. În cazul infracțiunii de tulburarea ordinii și liniștii publice:

- a) amenințarea sau distrugerea sunt absorbite;
- b) nu este necesar ca violențele, amenințările sau atingerile grave aduse demnității să fie săvârșite împotriva mai multor persoane, fiind suficient să fie săvârșite împotriva unei singure persoane;
- c) este necesar ca violențele, amenințările sau atingerile grave aduse demnității să fie săvârșite împotriva mai multor persoane.

73. Fapta agentului de poliție rutieră care adresează injurii conducătorului auto pe care l-a oprit în trafic pentru control, urmata de aplicarea a doua lovituri, cu palma, peste față, constituie:

- a) două infracțiuni de purtare abuzivă, prima în varianta tip, iar cea de a doua în varianta agravată, aflate în concurs real;
- b) o singură infracțiune de purtare abuzivă;
- c) infracțiunea de purtare abuzivă în concurs formal cu infracțiunea de lovirea sau alte violențe.

74. Fapta mamei aflată în stare de tulburare psihică care, în primele 10 de ore după finalizarea procesului nașterii, își instigă concubinul să-l ucidă pe nou-născut, urmată de uciderea nou-născutului de către concubin după aproximativ 20 de ore de la naștere, constituie:

- a) instigare la infracțiunea de omor deoarece fapta autorului constituie un omor;
- b) instigare la infracțiunea de uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă, varianta prevăzută la art. 200 alin. (1) Cod penal;
- c) instigare la infracțiunea de omor asupra unui membru de familie.

75. Fapta constând în îmbrâncirea persoanei vătămate cu consecința dezechilibrării și căderii acesteia pe asfalt, iar în urma căderii a suferit o fractura la nivelul membrului inferior drept ce a necesitat pentru vindecare un număr de 93 – 95 zile de îngrijiri medicale:

- a) nu constituie infracțiune întrucât fractura membrului inferior este consecința directă a căderii pe asfalt;
- b) constituie infracțiunea de vătămare corporală, varianta prevăzută la art. 194 alin. (1) lit.b) Cod penal;
- c) constituie infracțiunea de vătămare corporală din culpă, varianta prevăzută la art. 196 alin. (2) Cod penal.

76. În cazul infracțiunii de distrugere, varianta tip prevăzută la art. 253 alin. (1) Cod penal:

- a) consimțământul persoanei vătămate are natura unei cauze justificative;
- b) obiect material poate fi și un bun mobil sau imobil ce aparține făptuitorului;
- c) subiect activ poate fi și proprietarul bunului.

77. Infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal:

- a) se reține atunci când făptuitorul pătrunde în incinta unei maternități unde, profitând de neatenția personalului medical, ia un nou-născut pe care îl ascunde într-o geantă și părăsește spitalul cu el;
- b) se reține în varianta agravată ori de câte ori fapta a fost comisă prin folosirea de calități mincinoase;
- c) se consumă în momentul în care persoana vătămată își redobândește libertatea.

78. În cazul infracțiunii de abandon de familie, dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul își îndeplinește obligațiile, instanța dispune:

- a) achitarea inculpatului;
- b) încetarea procesului penal întrucât a intervenit o cauză de nepedepsire;
- c) amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, după caz, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru aceasta.

79. În cazul infracțiunii de determinare sau înlesnirea sinuciderii:

- a) participația penală sub forma instigării și a complicității nu este posibilă;
- b) acțiunea de determinare a victimei să se sinucidă poate fi realizată și prin acte de constrângere fizică sau morală;
- c) tentativa este posibilă, însă nu este incriminată.

80. Subiect activ al infracțiunii de luare de mită, varianta asimilată prevăzută la art. 289 alin. (2) Cod penal, nu poate fi:

- a) funcționarul bancar, anagajat al unei societăți bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea Băncii Naționale a României;
- b) profesorul din învățământul preuniversitar de stat;
- c) expertul tehnic judiciar.

81. Fapta celui care determină o persoana sa sustraga bunuri dintr-o locuinta, primind ulterior o parte din bunurile sustrase, constituie:

- a) instigare la infracțiunea de furt calificat;
- b) complicitate la infracțiunea de furt calificat;
- c) complicitate la infracțiunea de furt calificat în concurs cu infracțiunea de tăinuire.

82. Fapta unui ofițer de poliție judiciară de a dispune măsura preventivă a reținerii față de o persoană, știind că aceasta este nevinovată, constituie:

- a) infracțiunea de abuz în serviciu [art. 297 alin. (1) Cod penal];
- b) infracțiunea de represiune nedreaptă [art. 283 alin. (2) Cod penal];
- c) infracțiunea de represiunea nedreaptă în concurs formal cu infracțiunea de abuz în serviciu.

83. Coautoratul, ca forma de participație penală, nu este posibil:

- a) în cazul infracțiunii de delapidare;
- b) în cazul infracțiunii de cercetare abuzivă;
- c) în cazul infracțiunii de neglijență în serviciu.

84. Fapta unui funcționar public constând în falsificarea unui înscris sub semnătură privată pe care îl înmânează unei alte persoane spre a-l folosi, constituie:

- a) infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată;
- b) infracțiunea de fals intelectual;
- c) infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în concurs cu infracțiunea de instigare la uz de fals.

85. Spre deosebire de nulitatea relativă:

- a) Nulitatea absolută nu este condiționată de invocarea unei vătămări a drepturilor procesuale, vătămare care să nu poată fi înlăturată altfel.
- b) Excluderea probelor reprezintă o sancțiune procesuală.
- c) În caz de nulitate absolută, actele îndeplinite ulterior actului nul sunt la rândul lor afectate de nulitate.

86. Măsura preventivă a controlului judiciar:

- a) Poate fi luată, în faza de urmărire penală, doar de către procuror.
- b) Poate fi prelungită doar de către procuror.
- c) Poate fi menținută în faza de cameră preliminară prin încheiere definitivă a judecătorului de cameră preliminară.

87. Instanța care soluționează cauza în primă instanță dispune suspendarea judecății:

- a) Atunci când se constată, în baza unei expertize medico-legale că partea civilă suferă de o boală gravă, care o împiedică să participe la judecată.
- b) Pe durata procedurii de mediere cu privire la latura civilă desfășurată între inculpatul trimis în judecată pentru infracțiunea de ultraj și persoana vătămată.
- c) Prin încheiere executorie împotriva căreia se poate formula contestație.

88. În procesul penal, sarcina probei:

- a) Aparține, în latură civilă, întotdeauna doar părții civile.
- b) În faza de judecată, revine instanței de judecată.
- c) Aparține în latură penală procurorului, chiar dacă acțiunea penală s-a pus în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

89. Înlocuirea măsurii preventive:

- a) A arestului la domiciliu cu măsura preventivă a controlului judiciar poate fi dispusă, în faza de urmărire penală, de către procuror.
- b) A controlului judiciar cu arestarea preventivă este obligatorie în cazul în care inculpatul încalcă cu rea-credință obligațiile ce îi revin.
- c) A arestului la domiciliu cu arestarea preventivă poate fi dispusă în faza de judecată de către instanță din oficiu sau la cererea procurorului în cazul în care inculpatul încalcă cu rea-credință măsura arestului la domiciliu.

90. În faza de urmărire penală:

- a) Măsura controlului judiciar sub imperiul căreia se află inculpatul poate fi prelungită de către procuror, chiar dacă a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți.
- b) Măsura arestului la domiciliu poate fi revocată de către procuror dacă acesta constată că nu subzistă temeiurile care au determinat luarea acestei măsuri față de inculpat.
- c) Împotriva ordonanței prin care procurorul a dispus prelungirea măsurii controlului judiciar, inculpatul poate formula contestație în termen de 24 de ore de la comunicare.

91. În faza de urmărire penală, propunerea de arestare preventivă a inculpatului:

- a) Va fi întocmită de organul de urmărire penală care efectuează urmărirea penală în cauză și înaintată judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța căreia îi revine competența să soluționeze cauza în primă instanță.
- b) Va fi soluționată de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia îi revine competența să soluționeze cauza în primă instanță, prin încheiere motivată, în cameră de consiliu, împotriva căreia se poate formula contestație în condițiile legii.
- c) Poate fi admisă de către judecătorul de drepturi și libertăți prin încheiere motivată și executorie în temeiul căreia se emite mandatul de arestare preventivă.

92. În procesul penal:

- a) În faza de judecată, probele se administrează întotdeauna de către instanță, din oficiu.
- b) În faza de urmărire penală, organul de urmărire penală administrează probe doar din oficiu.
- c) În faza de urmărire penală, o cerere cu privire la administrarea unor probe formulată de către inculpat va putea fi soluționată, în anumite cazuri, și de către organul de cercetare penală prin ordonanță motivată.

93. Plângerea formulată împotriva ordonanței prin care procurorul care efectuează urmărirea penală a respins cererea formulată de suspect de administrare a unor probe în cauză:

- a) Trebuie formulată în termen de 20 de zile de la comunicarea ordonanței, sub sancțiunea decăderii.
- b) Va fi soluționată de către procurorul ierarhic superior.
- c) Formulată la judecătorul de cameră preliminară, va fi respinsă ca nefondată.

94. Spre deosebire de acordul de recunoaștere a vinovăției, în cazul judecării în procedura simplificată ca urmare a recunoașterii învinuirii:

- a) Poate avea loc schimbarea încadrării juridice a faptelor ce fac obiectul judecării.
- b) Instanța de judecată se pronunță prin sentință.
- c) Asistența juridică a inculpatului este obligatorie.

95. Nu mai sunt citați la următoarele termene de judecată:

- a) Partea civilă, citată în mod legal pentru primul termen de judecată, care a solicitat în scris ca judecata să se desfășoare în lipsa sa.
- b) Persoana vătămată majoră, absentă la primul termen de judecată, dacă acesteia i s-a înmănat în mod legal citația pentru acest termen de judecată, semnând de primire mama sa.
- c) Martorul absent la primul termen de judecată, dacă acestuia i s-a înmănat în mod legal citația pentru termenul de judecată, semnând personal de primire.

96. În cursul cercetării judecătorești în primă instanță:

- a) Audierea coinculpaților se realizează separat, ca regulă.
- b) Dacă inculpatul refuză să dea declarație, instanța poate dispune citirea declarațiilor pe care acesta le-a dat anterior.
- c) Dacă există contradicții între declarațiile făcute de inculpat în instanță și cele date anterior, președintele instanței poate da citire declarațiilor anterioare ale inculpatului.

97. Principiul continuității completului de judecată:

- a) Interzice, sub sancțiunea nulității absolute, modificarea compunerii completului de judecată pe parcursul procesului penal.
- b) Este încălcat dacă intervine o schimbare în compunerea completului de judecată în cursul cercetării judecătorești.
- c) Este o garanție a respectării principiului nemijlocirii.

98. Redeschiderea urmăririi penale:

- a) Ca urmare a revocării ordonanței de clasare se dispune de către procuror și este întotdeauna supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară.
- b) Ca urmare a revocării ordonanței de renunțare la urmărirea penală se dispune de către procurorul ierarhic superior și este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară.
- c) Ca urmare a infirmării ordonanței de clasare se dispune de către procurorul ierarhic superior și este întotdeauna supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară.

99. Cu ocazia rezolvării acțiunii penale:

- a) Instanța va dispune achitarea inculpatului atunci când constată că s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale.
- b) Instanța poate dispune renunțarea la aplicarea pedepsei atunci când constată că persoana vătămată și-a retras plângerea prealabilă formulată în legătură cu infracțiunea de violare de domiciliu, constatând că fapta este de o gravitate redusă și nu se impune stabilirea unei pedepse pentru fapta inculpatului.
- c) Dacă judecata s-a desfășurat potrivit procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii, instanța nu poate dispune în mod legal achitarea inculpatului în temeiul art. 16 alin. 1 lit. b) teza a II-a Cod procedură penală – fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția cerută de lege.

100. În faza de judecată în primă instanță:

- a) Inculpatul și partea civilă nu pot fi asistați de către același avocat.
- b) Poate fi avocat al inculpatului persoana care a fost audiată în calitate de martor în faza de urmărire penală, dacă declarația acestuia nu folosește la stabilirea adevărului în cauză.
- c) Este întotdeauna obligatorie asistența juridică a inculpatului major care dorește să fie judecat potrivit procedurii simplificate în cazul recunoașterii învinuirii.